

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput V. De eodem.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

congregato Conventu festine inungeretur, apparuit pluribus personis Dominus Jesus formam et decorem, secundum quod dicit Bernardus, indutus, quasi ad amplexum expandens brachia, et blandiendo eam respiciens, et contra faciem infirmæ quocumque vertebatur se statuens, ac si resolutionem ipsius vehementi desiderio expectaret.

CAPUT V.

DE EODEM.

APPROPINQUANTE itaque die, qui ab ipsa tot jucundis desideriis fuerat præoptatus, tamque devotis orationibus præmunitus cum jam agonizare cœpisset, videbatur Dominus totus festinus occurrere, comitatus dextera lævaque beatissima Matre sua prædilectoque discipulo Joanne Evangelista; post quos sequebatur multitudo totius cœlestis curiæ, specialiter Virginum exercitus, qui videbantur per diem illum domum implere, admiscentes se inter Conventum, qui etiam per diem illum mansit ibidem, desolationem suam fletibus et suspiriis deplangens, matrisque transitum devotis precibus commendans. Dominus autem Jesus tam dulcissimis gestibus ipsi infirmæ videbatur blandiri, quod exinde mortis amaritudo potuit digne leniri. Cum vero in Passione legeretur, *et inclinato capite tradidit spiritum*, Dominus velut ex incontinentia ferventissimi amoris inclinatus super agonizantem am-
 abus manibus Cor proprium aperiens super eam expandit.

Dominus
 cum Matre
 et Joanne
 agonizanti
 blanditur.

CAPUT VI.

DE HORA FELICISSIMI TRANSITUS EJUS.

FELICISSIMA itaque instante hora, qua ille cœlestis sponsus, altissimi Patris imperialis Filius, dilectam suam, post longa desideria egredientem de mundi carcere, ad pausandum secum in thalamum amoris suscipere disponebat, felix illa centupliciterque beata anima in illud unice præexcellentissimum sacrarium, scilicet Cor Jesu Christi prædulcissimum, sibi tam fideliter ac jucunde patefactum cum júbilo inæstimabili suavitatis evolavit. Ibi quid viderit, quid audierit, quid senserit, quidve beatitudinis affectu intraxerit ex superabundantia pietatis, quæ speciali privilegio tali tantoque meruit uti vehiculo, quis mortalium æstimare possit? Quam mellifluis etiã floridi sponsi se deducendis in dulcissimis intimis suis blanditatibus, quamque læto tripudio concomitantium coronatisque gaudiis suscipientium, ac insimul universorum festivis laudibus glorificatio tam beatissime sit perfecta, cum nihil inde balbutire queat humana fragilitas, decet proinde Deo auctori omnium decantare cum gratiarum actione carmen jubilationis in commune cum cœli civibus.

Cum ergo perfulgidus ille sol, qui tam late sparserat radios suos in terra nostra, subductus esset, et respectu divinitatis illa exigua guttula abyssum suam unde profluxerat repetisset, filiæ in tenebris derelictæ, per viam spei ad maternæ beatitudinis gloriam oculos fidei levantes, lacrymas jam tunc veraciter fundunt ex corde, atque intermixtis cœlestibus gaudiis de maternæ gloriæ congratulatione cum ipsis mœroribus de propria desolatione, altis vocibus laudes dederunt in cœ-

In Cor
Jesu
anima
suscipitur.